

Տարեկան գիշեր 7 րուբլ. կէս տարվանը 4 րուբլ.
Միսում գրվում են Խմբագրատանը, պ. Ծատուրեա
Արամիանեանի խանութում
Օտարաքաղաքացիք դիմում են ուղղակի

Тифліс. Редакція „Міакд”

ՄԱԿԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւելահան 10—:

Յայտարարութիւնները ընդունվում են ամեն լեզուով
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

“ՄՃԱԿ” լրագրի ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ
խնդրումէ այն բաժանորդ-
ներին, պահնք այս ամբողջ տարվայ կամ
կեռ տարվայ բաժանորդական գինը լիովին չեն
տուել խմբագրութեանը, շտապեն լրացնել
իրանց բաժանորդագինը:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Նոր օրիորդական գլուզը: — Ն ե ք ի ն տ ս
ութիւն: Թիֆլիսի մասնաժողովի հաշիւը
Նամակ թէլաւից: Նամակ Շուշուց: Ներքին
ուրեբու: — Ա բ տ ա ք ի ն տ ե ս ո ւ թիւն: Ֆրան
սիա: Գերմանիա: Ա երբիա: Աւստրօ-Ռւսակարիա
— Ցայտարարութիւններ: — Տեղեկացոյց: — Բ ա
ն ա ս ի ր ա կ ա ն: Երևանի նահանգը և նրա ագ
քաբնակութիւնը:

100

ՆՈՐ ՕՐԻՈՐԴԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑԸ
—
Լառում Ենք որ Մօսկվայի հա-
րուստ Վնաննօվի ձեռքով Թափ-
լիսում Հիմնվող օրիորդական դը-
պրոցը շուտով բացվելու է: Լառու-
մար որ տեսուչը, ինչպէս և յայտ-
նեցինք անցեալ Համարներից մին-
մէջ, արդէն նշանակված է:

Որքան և պակասութիւններ ու
նենային չայերը, պէտք է խոս
տովաննել որ մեր ազգը մէկ լա
յատկութիւն ունի, այն է որ ի
կարողութեան չափ աշխատում
միշտ և ամեն տեղ ուսումնարան
ներ հիմնելու: **Ճշմարիտ** է, բոլո
Կովկասեան ազգերից չայերը միա

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՒԱՆԻ ՆԱՀԱՆԳԸ ԵՒ ՆԲ.

Մեր լրագիրների թղթակիցներից շատ գլուխներ, որոնք ունենային ձևաբան թղթակիցներին հարկաւոր դիմում յատկություններ:

Կեանքը և կեանքի գլուաւոր, ամենահետ
քրքիր երևոյթները մեր թղթակիցների մեծ մա-
ղիտողութեանը անմատչելի են. Լրապիտնե-
թղթակցութիւնների մեծ մասը խօսում են ք-
հանաների, վարդապետների, ուսուցիչների, վա-
ճանձնեան ականաների. Հոռաբարձուների, -

սուսրսորբ, ասունչոսր, ողպաքալ ամսութիւն,
առհասարակ եկեղեցու և ուսումնարանի մասը
կեանքը իր բազմատեսակ արտայայտութիւն
ներով չէ հետաքրքրում մեր թղթակիցներին
Բայց ինչքան, օրինակ, հետաքրքիր է ս
կեանգը Երեանեան նահանգում: Երեանեան ն
հանգը նոյնքան բազմատեսակ է իր ազգագր
կան կողմից, որքան իր երկրի զիրքի, տեղ
գրական կողմից: Սարօտ երկիր ու տափար
երկիր, մէկ տեղ թանգ է ամեն մի ոտնաշ
գետին, իւրաքանչիւր կտոր հող, ինչպէս օ
նակ Աբարանում, վարած, ցանած, մշակված
—իսկ միւս տեղ ահազին տարածութիւնն
կը տեսնէք ամայի և անմարդաբնակ, որս
ժամանակ առ ժամանակ երեսում են թափառ
կան քուրդերի գրանները:

Ես ման գալով գիւղից գիւղ միջոց ունեց

ազգ են որ ունեն բազմաթիւ ու
սումնարաններ։ Մենք չենք խ
սում այդ ուսումնարանների օրգա
նական պակասութիւնների վր
բայց չենք կարող չը խոստով
նել, — և այդ խոստովանումեն բ
լր օտարազգիները, — որ ամ
տեղ ուսումնարաններ հիմնել
ձգտումք մի շատ գովելի ազգայ
յատկութիւն է և ապացոյց է
ազգի հին քաղաքակրթութեա
ապացոյց է որ ազգը ունի բար
յական և մոռաւոր հարուստ ապ
գայ։

Դայց մեր ուսումնարանն
մեծ մասը միշտ հիմնվում
առանց հաստատ, հիմնական դ
րամագլխի. մեզանում նախ և
ուաշ հիմնում են մի ուսումն
րան, —և յետոյ սկսում են միջ
ներ որոնել հիմնած ուսումնարա
պահպանելու: Անանօվիք ուսո
նարանը ներկայացնում է մեր ա
գային կեանքի մէջ մի նոր եր
ւոյթ: Գեղեցիկ, ընդարձակ շնո
թիւնը պատրաստ է, պատրա
կան ուսումնարանական պիտոյ
ները, իրեղէնները և գրադարա
կայ նշանակված մի որոշ, օ
ոչ շատ մեծ, տարեկան եկամո
որով ուսումնարանը կարող

ծանօթանալ նոր գաղթած թիւրքիահպան հայերի և եզիդիների հետ։ Հայերից տերը հարուստ զիւղացիներ են երևում, չանրանցից բերել են իրանց հետ իրանց սայեղերը, կովերը, տան կահ-կարասիքը, շական կայքը, Նոքա ասում են որ հնձված ժամանակ ունեցան թափի կացնել հողի մէջ ված մեծ փոսերի մէջ և ծածկել հողով, այժմ կողմնակի ճանապարհով խմացան թէտեղ թիւրքաց տէրութիւնը գտել է և բարել այդ հացի նահապետական ամբար՝ Նոքա վայրենի քուրդերից փախչելով կարցան գետնի մէջ թախ կացնել և փողերը, փողերը հազիւ թէ թիւրքաց կառավարութիւնը գտնէ. Գաղթականները պատմում են Նոքա պատերազմից առաջ շատ բարեկամ յարաբերութիւններ ունեին իրանց հաթուրք և քուրդ զիւղերի հետ, ունեին մեղեր, ապրում էին հանգիստ իրանց համար մեծ հարկեր էլ վճարում էին, և պատեր յայտնվելուն պէս անվարձ պահում և կերակին իրանց հաշով թիւրքաց զօրքեր մեծ նակութեամբ, բայց դարձեալ չէին թողնի ի հայրենիքը, չէին փախչի Տէր-Վուկասով բալի զօրքի հետ, եթէ նրանց կողմերը չեին մինչև այդ ժամանակ Ալաշկերտի և Պէտի կողմերում անծանօթ, չը տեսնված ըենի, կատաղի քուրդերը վանի և սարերից։ Այդ վայրենիները, թիւրքաց այդ զաշնակիցները, որտեղ անցնում էին խնայ կոտորում, սպանում էին բոլոր բնակչութեամբ, չը զանալանելով քրիստոնեաներին մետականներից և եղիդիներից, բռնաբարութանաց և աղջկիներին, այրում, ոչնչացնելով պահանջման մէջ քիւղերը. . . Այդ քուրդերից փախան

պահպանվել և ողջիկ նշանակ
տեսչին, վարժուչուն և վարժ
պետներին:

Ս եղանում, առասարիակ, և
սումնարանները հիմնվում են գ-
րօշներով, առանց որ և է հա-
տատ նիւթական միջոցի, և պա-
պանվում են անչաստատ բար-
գործական միջոցներով, սորան-
կամ նորանից նուիրատութիւ-
ներ ժողովելով։ Այդ պատճա-
մեր ուսումնարանները թէև բա-
մաթիւ են, բայց առչասարակ
կար կեանք չունեն, որքան շ-

ծնպում են սոքա, այսպաս և շահէտանում:
Անանօվի հիմնված օրիորդ
կան դպրոցը հաստատ դրամակ
միջոցներ ունելով, խոստանու-
երկար և հաստատ կեանք ու-
նալ:
Չոյս ունենանք որ այդ դպր
ազատ կը լինի այն խոշոր ս
կատութենից, որ յատուկ է
բոլոր հիմնարկութիւններին, որ
իրանց գոյութեամբ մի որ
քարերարին են պարտակ
Վեզանում բարերարը առհա-
րակ իրան իրաւունք է համար
իր բարերարութիւնը աղզին զ
տալու համար, — թէև ինքն

միայն հայերը, բայց և եղիղի քուրդերը, միշտ բարեկամ են եզել հայերին,
Գաղթածները բայազէտի և Ալաշկերտի
մերիցն են և Երևանեան նահանգը անցն
նոքա շատ տեղ գտան իրանց հայրենակը
ըին, որոնք գաղթել էին այդ կողմերից ու
հողի վրա տաս, տամն և հինգ, քսան
առաջ: Նոքա պատմում են թէ առհաս
այն կողմերը հայեր գրեթէ էլ չը կա՞
են, ոչնչացել են, գաղթել են: Շատերը
թել են Պարսկաստան: Բուն Հայաստա-
ուրեմն հայերը շատ քիչ են, չնորհով թիւ
կառավարութեան բարլարոս ձնշման և կ
անապահովութեան: Գաղթականները ասո-
որ եթէ պատերազմից յետոյ Ալաշկերտի
յազէտի կողմերը ուսուաց ձեռքը կը
նրանք կը վերադառնան իրանց հայրենիք
եթէ այն երկիրները կը մնան թիւրքաց ձեռ-
նոքա էլ չեն վերազառնայ թիւրքիա:
մասնաւոր, բացառական երևոյթներից, նոր
թածներին Երևանի նահանգի բնիկ հայ գ
կանները շատ լաւ ընդունեցին, պատա-
ցին, բնակեցրին, հաց ու չորեր տուեցին
Գաղթական հայերը և եղիղիները շա-
րեկամ են միմեանց մէջ: Բոլոր եղիղի
խօսում են հայերէն և մինչև անգամ
մաքուր են խօսում հայերէն, քան թէ
կերտի կողմերի հայ գիւղականներից շա-
որոնք չափից գուրս ուամկօրէն են խօսո-
եղիղիներին աւելի լաւ էի հասկանում
թէ Ալաշկերտի կողմերի հայերից շա-
նոքա քրիստոնեաներին սիրում են, տե-
թիւն ունեն աւետարանի և Քրիստոսի
և նրանց կրօնը մի խառնուրդ է քրիստ-
թեան և հին զրադաշտական կրօնի

ոչինչ չը հասկանար, այս ինչ կամ
այն ինչ գործի մէջ բոլորովին
մասնագէտ էլ չը լինէր, — ան-
պատճառ անձամբ խառնվել, կամ
իր բոլոր աղքականներին խառնել
գործի մէջ և վերջապէս գործն էլ
խանդարել.... «Ես բարերար եմ,
ասում է հայը, ուրեմն ինչպէս
կուզենամ, այնպէս էլ կանեմ....»
Եւ մեծ մասամբ այնքան բարձր է
գնահատում իր արած բարերա-
րութիւնը որ, իրան իրաւունք է
համարում քանզի էլ իր ստեղծ-
ծածը....

Դա հայի յատկութիւն է։ Իսկ
մենք կարծում ենք որ եթէ մի
մարդ մի հասարակական գործին
ձեռք տուեց, ստեղծեց այդ գործը,
մինչև անզամ եթէ այդ գործի
վրա իր վերջին կօպէկը զոհած լի-
նէր, — այդ ստեղծած գործը այլ
ևս նրա անձնական գործ չէ, նա
դառնում է հասարակական գործ
և ինքն բարերարն էլ կրկին և
կրկին խառնվելով գործի մէջ կա-
րող է փշացնել, քանզել իր ստեղ-
ծածը։

Այդ կողմից պ. Ենանօվի յա-
րաբերութիւնը դէպի իր հիմնված
ուսումնարանը կարելի է ճշմարիս
գովելի անուանել: “Եա երևում”

կան թէև մասամբ աղաւազված սկզբունքները
Քուրդ եղիդիները, ինչպէս զիտնականներից շա-
տերը կարծում են, հին մեղացիներ են. Ես ծան-
թացայ նրանց հոգեոր զլսի, շէյ լսի հետ, որի
պատահելով Սուրբմալուի գաւառի հայ զիտերի
մինի մէջ, խնդրեցի բացատրել ինձ իրանց կրօն-
էութիւնը, և ահա մօտաւորապէս ինչ բացա-
բութիւն սահացայ նորանից: «Աստուած եր-
բարկացել էր չար ոգու, սատանայի վրա, զը-
կել էր նրան իր պաշտօնից: Այդ չար ոգի
չար հրեշտակը, այդպէս հալածված, իր պա-
տօնից զրկված, մի ժամանակ սատուծու ո-
նական և բարի հոգի, բարի հրեշտակը է եղե-
բաց յանցանք գործելով, ենթարկվել է ա-
տուածային պատժին: Գուցէ ժամանակով ա-
տուածը կը ներէ նրան, նորից կը տայ նրա-
երկնքում մի նշանաւոր պաշտօն, ուրեմն մարդ-
պէտաք է աշխատեն այդ ժամանակաւոր պա-
ժվածի հետ որքան կարելի է լաւ յարաբերո-
թիւններ պահպանել, եթէ ոչ կրկն ոյժ ստան-
ով, նա կարող է վրեժինդիր լինել մարդիկն-
րից:»—Այդ պատճառով եղիդիները պաշտո-
են և բարի ոգուն, և չար հրեշտակին՝ աստո-
ծուն և սատանային: Ինչպէս տեսնում էք ա-
վարդապետութիւնը մեծ նմանութիւն ունի հր-
զադաշտական կրօնի հետ, որ նոյնպէս ընդո-
նում էր երկու աստուածային, ստեղծագործակ-
ոյթեր՝ բարի աստուած և չար աստուած, որու-
երկուսինն էլ համարում էր հաւասար իշխանո-
թիւն ունեցող, միմեանց մէջ մրցող...»

որ անկեղծ կերպով ցանկանում է
իր ուսումնարանի աջողութիւնը՝
նա հիմնեց ուսումնարանը, և
ինքն բոլորովին չէ խառնվում նրա
բացվելու և կառավարելու գործի
մէջ, այլ յանձնեց ուսումնարանի
բացման գլուխ բերելը և կառա-
վարութիւնը ուրիշ սնձինքներին:

Դաու թէ ամօթ բան է, բայց
գովելիք է և ապացոյց է բարձր
զարգացման, եթէ մի մարդ խոս-
տովանվում է որ ինքն մանկա-
վարժ չէ և մանկավարժութեան
մէջ բան չէ հասկանում: Ո՞իթէ
հարուստ լինելով՝ մարդը ամեն
բան պէտք է իմանայ: Ծայց վեր
առէք մեր հարուստ մարդիկների
մեծ մասը. նորա կարծում են որ
գրպանում փող ունելով, ամեն բան
գիտեն՝ նա բժիշկից լաւ բժշկու-
թիւն գիտէ, իրաւաբանից լաւ
իրաւաբանութիւն է հասկանում,
մանկավարժից գերազանց մանկա-
վարժ է, և այլն:

Յոյս ունենանք որ և նորա,
որոնց յանձնել է պ. Անանով իր
ուսումնարանի գոյութիւնը, կը
չետևեն նրա օրինակին համես-
տութեան կողմից։ Զը պէտք է
մոռանալ որ ինչպէս մի յայտնված
փիլիսօփայական միտք հէնց որ
յայտնեցաւ՝ դարձաւ ընդհանուր
սեփականութիւն, այնպէս էլ մի
չիմնարկութիւն, — թէև բարե-
գործական սկզբունքի վրա չիմ-
ված լինէր նա, — գոյութիւն ստա-
նալուն պէս, դադարում է անձ-
նական սեփականութիւն լինելուց,
այլ դառնում է հասարակաց սե-

տիպի և հագուստի նմանութիւնը հայերի հետ
պատճառ եղաւ որ Տէր-Ղուկասօվի զօրքը յանձն
առնելով նրանց պաշտպանութիւնը, համոզված
էր որ նրանք էլ քրիստոնեաներ և հայեր են:
Երեանեան նահանգը երբ նուածվեցաւ ոռու-
ներից, ունէր շատ անհշան հայոց ազգաբնա-
կութիւն, իսկ այժմ ապահովութիւն գտնելով
ոռուսաց տիրապետութեան տակ, բնիկ հայերն
էլ բազմացան և բացի սորանից նահանգը լցվե-
ցաւ Պարսկաստանից և Թիւրքիայից եկած գաղ-
թականներով, այն ինչ Պարսկաստանը և Թիւր-
քիան անդադար կորցնում են իրանց հայ աղ-
քաբնակութիւնը: Գաղթականները լրանք վը-
կայում են որ Ալաշկերտի, Բայազէտի և Ղարսի
կողմերը պատերազմից առաջ էլ գրեթէ հայ չը
կար: Ուրեմն չնորհով թիւրքաց տէրութեան
ճնշման, հայը Հայաստանում հետզհետէ անհե-
տանում է, Հայաստանում հայերը կազմում են
ազգաբնակութեան ամենամեծանշան մասը: Այդ
երեսյթը ամենալաւ ապացոյց է թէ որքան եր-
ջանիկ են հայերը Թիւրքիայում, թող Եւրօ-
պայի և մեր թիւրքակըները գնան Բայազէտի,
Ալաշկերտի, Ղարսի կողմերը, կամ խօսեն գաղ-
թականների հետ,—և կը համոզվեն որ հայերը
Թիւրքիայում թւով անդադար պակասում են:
Դա ամենալաւ ապացոյց է մի ժողովրդի թշուառ
գրութեան, երբ նա թւով նուազվում է, անհե-
տանում է, ոչնչանում է: Մեղ ինչ օգուտ որ
կ: Պօլսի հայերը բազմանում են, իրանց համար
հարստանում են, մեծ մեծ խօսում են, ունեն
իրանց ազգային և կրօնական ժողով՝ իրանց ու-
սումնարաններ, երբ բուն Հայաստանում չու-
տով էլ չի լինի ոչ մի հայ....

Ազգ բան սրայն սրբաթագան է այն չ որ
հայ ժողովուրդը շատ պատղաբեր ժողովուրդ է և

փականութիւն, որի յարատե գո-
յութեան համար անհրաժեշտ է
հրաժարվել անձնական շահերից
և աչքի առջև ունենալ միմիայն
ընդհանուր հասարակական շա-
հեր:

9. U.

ԵՐԻՒՅ ՏԵՍԻԹԵՒՆ

ԹԻՒՐՔԻԱՅԻՑ ԳԱՂԹԱԾ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ ԸՆ
ՏԱՆԻՔՆԵՐԻ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԹՎՅԼԻՍԻ ՄԱՍ
ՆԱԳՈՂՈՎԻ ՀԱՇԻՖ ՄԻՆՉԻ 1 ՀՈԿՏԵՄ
ԲԵՐԻ 1877 ԹԻՒ

Հէնց որ ստացվեցաւ Թիֆլիսում Ղարաբ
և Բայազէտի սանձակների մի քանի տեղերը
հայոց ազգաբնակութեան տառապանքները
լուրը, որ և ատիպեց թիւրքաց աշխանա-
գլուխ երկիրների քրիստոնեաներին որոնել
ողաշտպանութիւն և առահովութիւն Անդր-
կովկասի սահմաններում, Թիֆլիս քաղաքի
բնակիչները, զրգված ցաւակցութեան զգաց-
մունքից գէպի իրանց համաշտաւանները և
ցեղակիցները, մասնաւոր սկզբնաւորութեամբ
բաց արին ստորագրութիւն մեր սահմանները
անցած թիւրքիահպատակ քրիստոնեայ գաղ-

Եսոց որ քիչ թէ շատ ապահովացնեն հային, նաև աստիքի կը բազմանայ: Գաղթած հայերի ընտառ փառները ապացոյց են մեր խօսքի ճշմարտութեան: Խւրաքանչիւր ընտաճնիքը բարկացած ութ, ութ, ինն, տաս, տասն և մէկ անդամներից: Ուրիշ ազգերի մէջ տուն կամ ծուխ ասելու պէտք է հաշւել միջին թւով խւրաքանչիւր ընտաճնիքում 5 մարդ, իսկ այդ նոր գաղթածներ ուն մէջ միջին թւով 8 մարդ պէտք է հաշւել: Այժմ թողնելով գաղթականներին, կը կամեայի քանի մի խօսք ասել առհասարակ նրեան նահանգի խառն ազգաբնակութեարա: Ոէտք է մէկ բան ասել, որ ինչչքան տառն լինէր նրեաննեան նահանգի ազգաբնակութիւնը, բայց բոլորն էլ՝ թուրք, եղիզի, մական, գուխօրօր, պրիզուն, քուրդ, — ամենքը ուսում են հայերէն:

Հետաքրքիր են շատ այդ բոլոր սեկտա-
կը ը, աղանդները։ Բայց շատերը չեն իմա-
ռում թէ պրիգուն անուանված աղանդի մէջ
առաջեր կան։ Ամենքը գիտեն թէ Յրեանեան
ահանդի հայերի մեծ մասը լուսաւորչականներ-
ն, թէ կան նոյնպէս կաթօվիկ և բողոքական
այեր, բայց շատերը չը գիտեն թէ կան նոյն-
պէս պրիգուն-հայեր, որոնք իրանք իրանց
լրիգուն չեն անուանում, այլ անուանում են
ու աքելական եկեղեցի։ Ես առիթ ունեցա-
յունել հայ-պրիգունների ազանդի զլխաւորներից
ինի հետ։ Նա հասարակ արտեսատառը է, քար-
աշէ և երեսում է բաւական զարգացած մարդկանց
գրագէտ է։ Նրանց աղանդի մէջ բոլորն էն
բագէտ են։ Պրիգուն բառը ծագում է ուս-
աց պրիգատ (թռչիոտել, թռչել) բառից
պրիգունները հաւաքվում են իրանց եկեղեցում
արդում են աւետարան (նովա քահանաներ)

տաշեվ, բժշկապետ Գ. Յ. Քուչարեանց և
Շ. Մելիք-Բեգլարօվ։ Իսկ կանդիդատները՝
տրվեցան՝ Ա. Յ. Յովչանիսիսեան, Մ. Գ. Լ.
միզէ, Ն. Գ. Փիտոել և Մ. Ե. Դոլուսահնա-
Օգոստոսի 23-ին կառավարութիւնը հաստ-
տեց Թիֆլիսի Մասնաժողովը Թիւքիայ-
գաղթած քրիստոնեայ ընտանիքների օգնո-
թեան։ Մասնաժողովը հաստատված լինելո-
պէս ձեռք տուեց իր պաշտօնակատար ան-
ների ընտրութեանը Ընտրվեցան՝ նախագա-
Ա. Ա. Անանով, գանձապահ Յ. Ա. Զիթախ-
և քարտուղար Գ. Ե. Ա. Արծրունի Գանձապա-
ընտրվելուց յետոյ, Մասնաժողովը իսկ
յանձնեց նրա պահպանութեանը իր ձե-
քում ունեցած բոլոր գումարները և վճռ-
դիմել Թիֆլիսի Առևտրական բանկին, Կոռ-
տէաի փողերի համար ընթացող հաշիւ բ-
անելու առաջարկութեամբ։

Աչքի առջև ունելով՝ որ Մամնաժողովը
անդամակիցներից մինը, այն է Յ. Ս. Խատու-
սօվ ուղարկվում է տէրութեան հրամանու-
թեան նահանգը, գաղթականների զ-
տեղման միջոցների մասին, եթէ նոքա կո-
ղենան մնալ Առևտաստանի սահմաններում,
դատողութիւնները կազմելու և ներկայացն-
լու համար, Մամնաժողովը շատ յարմար հ-
մարեց յանձնել իր անդամակցին ծանօթ-
նալ գաղթականների գրութեան հետ
հարկաւոր եղած ժամանակ շութափոյթ օ-
նութիւն հասցնել կարօտեալներին: Ո.
Նպատակով պ. Խատիսօվին տրվեցաւ Մա-
մնաժողովի փողերից 3000 բուբլ միանու-
առ ձեռն գումարը և տրվեցաւ ինստրու-
ցիա օգնութիւն հասցնելու միջոցների վ-
րաբերութեամբ:

Մի և նոյն ժամանակ Մասնաժողովը յան
նեց պ. Խատիսօվին ա. Նորին Վեհափառ
թեան Պատրիարք և Կաթողիկոս ամենա
հայոց Գէօրգ Ա-ին ուղղված նամակը, ի ն
կատի ունելով որ Նորին Վեհափառութիւ
հրամայած է իր իրաւասութեանը ենթա
կված Հոգեւորականութեանը ժողովել նուէ
ներ գաղթած հայերի համար և բ. թուղ
գէպի Երևանեան մասնաժողով՝ Թիւրքիայ
գաղթած հայերի օդնութեան, երկու մա
նաժողովների մէջն էլ գործողութեան միո
թիւնը և անհրաժեշտ կապերը հաստատ
լու համար։ Պ. Խատիսօվ Երևանեան ն
հանգը համելով տեղեկացրեց մասնաժողովի

շունեն) միմեանց մէջ վիճաբանում են աւետարանի գրա և գերջը սկսում են թէ կանայք թէ մարդիկ ամենքը պատուա գալ, թռչկոսեկեղեցում, մինչև որ շատերը ուշաթափ են ընում և ընկնում են: Այդ արարողութեամբ նոր աքսորում են իրանց միջից չար ոգի: Արդի հանուր խառնակութեան ժամանակ պատհում է որ մոմբ ընկնում է և հանգչում է ասդամանքը առիթ տուեց շատերին կարծել հաւատացնել որ մոմբ հանգչելուն պէս պրգունները իրանց թոյլ են տալիս մթնացաւաճարում սեռական յարաբերութիւնները կտարել: Բայց իմ ծանօթ քարտաշ հայ-պրիգուն երդիում է որ այդ զրաբարութիւնն է, որ երբ պրիգուններ իրանց չեն թոյլ տայ կատարել եկղեցում սեռական յարաբերութիւնները: «Դուուրկեմն ձեզ ուսու էք ասում այժմ, որովհես պրիգուն էք» հարդի ես:

— «Ոչ ես հայ եմ և առաք ել ական եկղեցուն եմ պատկանում, պատասխանեց նորի կողմէ և մեր աղանդի ռուսաց անուն է, իսկ առաք ել ական հայոց անուն է».

Ի՞նչ է պրիգուռների աղանդի զլիաւոր խոհականութեանը. Ահա ինչպէս բացատրեց ինձ իրան աղանդը հայ-պրիգուռնը: «Մենք ամերողջ քրիտոնէութենից ընդունում ենք միմիայն աւտարանը, իսկ աւետարանից այնքան են ընդունում, որքան նա յարաքերութիւն ունի մարդու բարոյական և հասարակական կողմերու զարգացման հետ: Մենք աներենոյթ մի էակի Աստուծուն ի հարկէ հաւատում ենք, բայց աւտարանի մէջ աստուածային զօրութիւն չեն տեսնում, այլ ընդունում ենք աւետարան, որպէս վերին աստիճանի բարոյական զիրք, որպէս մարդկութեան բարոյականութեան հիմնա

որ գաղթականների մէջ, մանաւանդ մանուկ
ների շրջանում՝ յայտնվեցան զանազան ցա-
ւեր, ամառվայ շոք ժամանակի հով և սարօ-
տեղերից Արարտեան դաշտը յանկարծակ
տեղափոխվելու պատճառով։ Մասնաժողով
անյապաղ վճռեց ուղարկել պ. Խատիսօվ
անունով անհրաժեշտ գեղերը, այն գեղա-
ցուցակներով և այն քանակութեամբ որ ցոյ-
էր տուած Երևանի քաղաքային բժիշկը։ 1)
Մի և նոյն ժամանակ համոզվելով պ. Խա-
տիսօվի նամակից, որ գաղթականները հար-
կաւորութիւն ունեն տաք շորերի, կօչիկ
ների և ձերմակեղենի, Մասնաժողովը վճռեց
ծախսել 4000 բուրլեց ոչ աւելի լիշեալ նիւ-
թերը գնելու համար և անյապաղ ուղարկել
ըոլոր առածը Երևանի ան Կօմիտէտին։ 2)
Ծանօթանալով գաղթականների զրութեա-
հետ, Մասնաժողովը այն համոզվունքի հա-

սաւ որ իր ձեռքում ունեցած միջոցները
չեն համապատասխանում գաղթականների
պահանջներին, որոնք ժամանակաւորապէս
վայելում են Երևանեան նահանգի հայ գիւղական ազգաբնակութեան հիւրասիրութիւնը
Իր նիւթական միջոցները աճեցնելու համար Մասնաժողովը դիմեց տեղական լրագրութեանը գաղթականների համար ստորագրութիւնը բաց անելու խնդիրքով և տարածեց շրջաբերական նամակներ ստորագրութեան թերթի հետ միասին թէ եւրոպական Ռուսաստանի և թէ Կովկասեան փոխարքայութեան գանազան քաղաքների պատւառը անձինքներին, խնդրելով նքանցից մարդասիրաբար մասնակցել նույրաւութիւնների համաւաքման գործին։ Մի և նոյն ժամանակ Մասնաժողովը որոշեց սկսել հաւաքել նույր

1) Դեղերից որոնք այէտք է ուզարկվէին անյայտից ստացվեցաւ անվարձ 54 ր. և 92 կօպ գումարի գեղերը և մի և նոյն ժամանակ միշեա անձը յանձն առաւ այդ գեղերը Երևան ուզարկելու ճանապարհի ծախսերը: Պ. պ. Գէյնէ Արյավոր գեղագործներից ընդունվեցան գեղեր 30 ր. և 22 կօպ. գումարի, և մի և նոյն ժամանակ նոքա գեղերի արժեքից 45 պրոցենտ զի ջում արին: Ծորինսվից մի քանի գեղեր ընծայվեցան 13 բուրփ: Տէրտէրով ընծայեց գեղեր 10 բուրփ: Հիւանդներին՝ բաժանելու համար ընծայվեցաւ շաքար և թէ՛ պ. Զանջուզարովից ֆունտ թէ՛ և 1 պուռ շաքար, Գուրգէնսվից պուռ շաքար, Բաբանասովից 2 ֆունտ թէ՛:

կան զիրք, քրիստոնէութիւնը ընգունում ենք
որպէս մարդու բարոյականութեան հիմք: Բայց
Քրիստոսին համարելով աշխարհիս ստեղծման
օրից եղած բոլոր մարդիկներից ամենամեծ, ամեն
նարարոյական, ամենաերեսի մարդ, ընդունուա
ենք նրան այնու ամենայնիւ միայն որպէս մարդ
և ոչ թէ որպէս աստուած:»

Ղրագրական յօդուածի շրջանը ինձ չի թոյլ տա
երկար խօսել, Երևանի նահանգում զտնված ու
րիշ բազմատեսակ աղանդների մասին, մանա-
ւանդ որ մնացածների՝ դուքսօքների, մալա-
կանների, սուբօտնիկների և այլ սոցա նման
աղանդների էութիւնը աւելի յայտնի է. հասա-
րակութեանը: Սուքօտնիկները մասամբ մովսի-
սական օրէնքի են հետեւում, մասամբ քրիստո-
նեայ են, ունեն քահանաներ, կարդուում են սուրբ
գրեր մասսամբ սուսերէն, մասսամբ հրէարէն
Մնացած աղանդները՝ մալականները, դուքսօք-
ները, պրիվունները և այլն իրանց եկեղեցու

Ձեզ քահանաներ չունեն:

Զարմանալի է և անբացատրելի է որ այդ բռ
լոր աղանդներից ոչ մինը հայերի վրա ներգրա-

ծութիւն չունեցաւ, ոչ մէկին հայերը չը միացան, բացի պրիգունն երի աղանդից։
Պէտք է խոստովանմել որ առհասարակ բոլոր այդ աղանդաւորները՝ պրիգունները, դուխօքօրները, մալականները յայտնի են որպէս բարոյական, հանգիստ, աշխատասէր, համեստ ժուռեկալ մարդիկ։ Նրանք ոչ խմում են, ոչ ծրխում են, ոչ էլ փողի վրա խաղում, Դրանց մէկներէք չէք լուսմ որ կուի, սպանութիւն, աւազակութիւն, կամ գողովթիւն պատահէր։

Երևան. Հոկտ. 8 պահմանի ժամանակ ***

Ջարկութիւնները ընդունելուց, ուրեմն հանրապետականների թիւը իջաւ մինչև 350 հոգի։ Աշա այդ թիւը պէտք է ընտրէր Փրանսիական ազգը, որ ապացուցաներ թէ գիտէ բողոքել ձնշման և բռնաւորութեան դէմ։ Եւ ճշմարիտ այդ 350 հոգուց 330 հոգի արդէն կարող են ընտրված համարվել։ Մնում է միայն 20 հոգի, որնք պակաս են հանրապետական պատգամաւորների թւին։ Ուրեմն այսքան ձնշում, անիրաւութիւն, հալածանք, ինտրիգաներ գործ դնելուց յետոյ, Մակ-Մահօնի կառավարութիւնը հասաւ այդ տեսակ չնչին հետեւանքին՝ պատգամաւորների ժողովում 20 տեղ աւելի ճարեց իր կուսակցութեան ներկայացուցիչների համար, քան թէ պատգամաւորների անցեալ ժողովում։ Դորա համար չաժէր այսքան աղմուկ հանելու... Իսկ մինիստրութիւնը սպասում էր ընտրութիւնների բոլորովին այլ հետևանքների։ Դեռ քանի մի օր ընտրութիւններից առաջ ներքին գործերի մինիստրը տարածեց բոլոր պրէֆէկտների (նահանգապետների) մօտ մի շրջաբերական, որի մէջ հաստատում էր, որ Մակ-Մահօնի կուսակցութեան պատգամաւորների ընտրութիւնը ապահոված է արդէն աւելի քան 300 ընտրողական վիճակներում...»

Բայց հանրապետականները դարձեալ յաշ-
թող հանդիսացան և պատգամաւորների ժո-
ղովի մէջ նոքա կունենան 126 ձայների ահա-
գին բազմութիւնը։ Ուրեմն յետադէմները,
որոնք կառավարում են այժմեան Ֆրանսիա,
ուզումէին ապացուցանել իրանց ոյժը, բայց
ապացուցին միայն իրանց բարոյական թու-
լութիւնը։

ԳԵՐԱՆԻՒՄ

Ճերի մինիստրի պաշտօնը ժամանակաւորա-
պէս կը վարէ երկրագործութեան մինիստր
Ֆրիդլնթալ:

ՄԵՐԲԻԱ

Սերբիայի նախկին մինիստր Գրուիչ նորից
մտաւ մինհստրութեան մէջ։ Որովհետև յա-
տնի է թէ Գրուիչ միշտ պատերազմի դէմ
էր, այդ պատճառով նրա մտնելը մինհստրու-
թեան մէջ համարվում է մի նշան որ Սեր-
բիան ցանկանում է յետ գցել անորոշ ժա-
մանակով իր մասնակցութիւնը պատերազմի
մէջ։

ԱՒՏՈ-ՌԵՎՈՐԻԱ

Վիէննայում, ինչպէս հաղորդում են լրա-
գիրները, ազատամիտ կուսակցութիւնը զի-
տաւորութիւն ունի մի փառաւոր պարլամեն-
տական ձաշ տալ աւստրիական մայրաքաղաքը
այս օրերս եկած իտալական պատգամաւոր-
ների ժողովի Կրիստի Նախագահին: Կրիստի
դիտաւորութիւն ունի այցելել Ունգարիայի
Պէշտ մայրաքաղաքը, որտեղ կը լնի երև-
նորա տեսակցութիւնը աւստրօ-ունգարական
արտաքին գործերի, կօմ Անդրաշի մինիստրի
հետ: — Ճիջազգային հեռագրական ընկերու-

թիւնը հաղորդում է Վիեննայից Հռկտեմբերի 23-ից (11-ից) որ աւատրօսունգարական Ֆինանսների մինիստր ներկայացրեց պատգամանալորների ժողովին 1878 թիւ համար պետական բիւզմետ։ Ծախսելը հաշւածեն անցեալ տապուայ 9¹/₂ միլիօն պակասիսկ մուաքը 8 միլիօն աւելի քան թէ 1877 թւին։ Ուրեմն գերիշխար փոխանակ 378/₀

Մինխարը յոյս ունի 1880 թւին բոլորովի
հաւասարիցնել ծախսը և մուտքը և վերա-
կանդնեցնել բիւղմետի հաւասարակշռու-
թիւնը: —Վիէննայի «Presse» լրագիրը ասու-
է թէ լուր կայ իրը թէ չէ խական երկո-
կուսակցութիւնները՝ հին և նոր չէմակը-
դիտաւորութիւն ունեն թողնելով իրան-
բանած կրաւորական ընդուիմագրութեա-
զիրքը, միանալ և մտնել Ռէյխարաժ: —Եթ-
հաւատանք «Montags-Revue» շաբաթա-
թերթին, բոլոր լուրերը իրը թէ Աւասրիա-
կամենումէ միջնորդի գերը խաղալ Ոռւսա-
տանի և Թիւրքիայի մջ, և իրը թէ գրա-
Ռէյստ այդ ուղղութեամբ աշխատումէ Ան-
գլիայում, իսկ Կ. Պոլսի աւասրիական գե-

պան գրաք Զիչի Կ. Պօլսում այդ մասին առաջարկութիւններ է անում, — բոլորովին սուտ են: Բայց այդ տեսակ լուրերի տարածելը կարելի է բացատրել միայն դորանով, որ սուլթան Աբդուլ-Համիդը քանի մի անգամ յայտնել է գրաք Զիչիին իր խաղաղա-

կան տրամադրութիւնը: Գուցէ Անգլիան այս բարեկա ծշմարիտ աշխատում է խաղաղական միջամտութեան համար, մանաւանդ որ ուռաց զօրքի Հայաստանում արած վերջին յաղթութենից յետոյ, երեխ կրկին կը զարթնեն անգլիական ինտերէսները:

ԲՐԱՄՑԵՎԻ ՊԵՏՈՒԹ

ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ Կոսմանսկի փողոցում, Կվետառկովսկու տուն,
Մուզեումի հանդեպ:

1 ԱՌՆՅՈՒՄ Է և ԾԱԽՈՒՄ Է 5% բանկային տանող (վեհպրիչնի) սուբսակները:

2. ԾԱԽՈՒՄ է 5% տանող տոմսակները պայմանաժամի յետաձգութեամբ 12 մինչև 24 ամսով և տւելի, 20 րուբլի բէջով։

3. ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ է դրամական գնումներ՝ տարեկան և կէս տարեկան պայմանաժամերով և մինչև պահանջ (պրօցեսաները կանոքայի չետ չամածայնութեամբ)։

4. ՓՈԽ Է ՏԱԼԻՍ գումարներ տոկոսաբեր թղթերի գրաւականով 6 և $10^0\%$ բօրսային կուրսից պակաս. տանող տոմսակների վրա փոխ է տրվում գումարը մինչև 180 բուբլ և վերցվում է $12^0\%$ տարեկան ծախսերով: Վ Ճարքը թոյլ է տրվում մաս մաս:

5. ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ է ուրիշ բանկերից տոմսակների կրկին գրագնելը, վճարում է մասցած փողերը և առնում է տոմսակներ ուրիշ

6. ԱՊԱՀՈՎԱՅՆՈՒՄ Է տանող տոմսակներ հանդչման տիրաժից։
7. Տոկոսաբեր թղթերի գրաւականով ընդուհնելութիւնը, սե-

8. Ըստունում է պահելու համար բոլոր տակոսաբեր թրղ-թերը մինչև պահանջ:

Ըստ տղեկութիւնները այն ամենի վրա, որ վերաբերվում է

բանկային օպերացիաների, թղթերի գնի, տարած գումարների և
տիրաժների մասին, կարելի է անվարձ ստանալ կանորայում:

«ԱՆԵԿԴՈՏՆԵՐԻ» III հատորը պատրաստելու համար ժողովում ենք մեր կետնքից առ նուած անեկդոտներ: Մեզ անեկդոտներ ուզարկողների ազգանունները կը տպուին գրքի վեր ջևմ՝ և նոցանից իւրաքանչյուրը կը ստանայ մի օրինակ:

Մեր հասցէն. — Въ Симферополь (Крымъ) въ армянское училище, учителю Ованесу НА ЗАРИАНЦЪ.

14-21 (1)

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 17

8 6 9, 6 4 0. 8 0 3 8

ԹԻՖԼԻՍ. 1877.